

2. Články 39 ES a 43 ES nebránia tomu, aby členský štát nepovolil čiastočný prístup k povolaniu, ak medzery vzdelania žiadateľa vo vzťahu k vzdelaniu požadovanému v hostiteľskom členskom štáte možno účinne doplniť uplatnením kompenzačných opatrení upravených v článku 4 ods. 1 smernice 89/48. Naproti tomu, články 39 ES a 43 ES bránia tomu, aby členský štát nepovolil čiastočný prístup k povolaniu na žiadosť dotknutej osoby, ak rozdiely v oblastiach činnosti sú také významné, že v skutočnosti treba absolvovať úplné vzdelanie, s výnimkou prípadu, že odmietnutie uvedeného čiastočného prístupu odôvodňujú naliehavé dôvody verejného záujmu spôsobilé zaručiť uskutočnenie sledovaného cieľa a neprekračujúce rámec nevyhnutný na jeho dosiahnutie.

(¹) Ú. v. EÚ C 226, 20.9.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 12. januára 2006

vo veci C-494/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Hoge Raad der Nederlanden): Senior Engineering Investments BV proti Staatssecretaris van Financiën (¹)

(Smernica 69/335 — Priame dane z tvorby a zvyšovania základného imania — Vnútroštátny daňový právny režim, ktorý ukladá povinnosť zaplatiť daň z vkladu v súvislosti s vkladom, ktorý splatila materská spoločnosť (materská spoločnosť materskej spoločnosti) v prospech dcérskej spoločnosti (dcérska spoločnosť dcérskej spoločnosti) — Daň z vkladu — Zvýšenie základného imania — Splatenie „sur l'agio“ — Zvýšenie obchodného majetku spoločnosti — Zvýšenie hodnoty obchodných podielov — Plnenie poskytnuté spoločníkom — Splatenie spoločníkom spoločníka — Splatenie dcérskej spoločnosti — Skutočný nositeľ výhod — Vyrubenie dane z vkladu jedinýkrát (v Spoločenstve) — Článok 52 Zmluvy ES (po zmene článok 43 ES) — Sloboda usadiť sa — Vnútroštátna prax oslobodenia kapitálovej spoločnosti (dcérska spoločnosť) od dane len vtedy, ak jej dcérska spoločnosť (dcérska spoločnosť dcérskej spoločnosti) je tiež usadená v tomto členskom štáte)

(2006/C 60/05)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-494/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím

Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) z 21. novembra 2003 a doručený Súdnu dvoru 24. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Senior Engineering Investments BV proti Staatssecretaris van Financiën., Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič a E. Levits, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 12. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

Za okolností ako vo veci samej článok 4 ods. 2 písm. b) smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania v znení smernice Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985, spolu s jej článkom 2 ods. 1 a spolu s jej šiestym odôvodnením bráni tomu, aby členský štát vyrubil daň z vkladu kapitálovej spoločnosti (dcérskej spoločnosti) z vkladu, ktorý splatila jej materská spoločnosť (materská spoločnosť materskej spoločnosti) jej dcérskej spoločnosti (dcérska spoločnosť dcérskej spoločnosti).

(¹) Ú. v. EÚ C 21, 24.1.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

zo 17. januára 2006

vo veci C-1/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesgerichtshof): Susanne Staubitz-Schreiber (¹)

(Súdna spolupráca v občianskoprávných veciach — Konkurzné konanie — Nariadenie (ES) č. 1346/2000 — Časová pôsobnosť — Príslušný súd)

(2006/C 60/06)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-1/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Nemecko) z 27. novembra 2003 a doručený Súdnu dvoru 2. januára 2004, ktorý súvisí s konaním: Susanne Staubitz-Schreiber, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a J. Malenovský, sudcovia A. La Pergola, J.-P. Puissochet (spravodajca), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. Klučka, U. Lohmus a E. Levits, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil 17. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa má vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka v čase podania návrhu na začatie konkurzného konania dlžníkom, má naďalej právomoc na začatie uvedeného konania, pokiaľ uvedený dlžník premiestni centrum svojich hlavných záujmov na územie iného členského štátu po podaní návrhu, ale pred rozhodnutím o začatí konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 71, 20.3.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 12. januára 2006

vo veci C-132/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Sociálna politika — Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov — Smernica 89/391/EHS — Pôsobnosť — Pracovníci, ktorí nie sú civilnými zamestnancami verejnoprávnych orgánov — Ozbrojené sily a polícia — Zahŕnutie)

(2006/C 60/07)

(Jazyk konania: španielčina)

Vo veci C-132/04, ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 11. marca 2004, Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: L. Escobar Guerrero a H. Kreppel, splnomocnení zástupcovia) proti Španielskemu kráľovstvu (v zastúpení: M. Muñoz Pérez, splnomocnený zástupca), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans a sudcovia J. Makarczyk, R. Schintgen (spravodajca), R. Silva de Lapuerta a P. Kūris, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil 12. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Španielske kráľovstvo si tým, že v celom rozsahu neprebralo do svojho právneho poriadku článok 2 ods. 1 a 2, ako aj článok 4 smernice Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci, pokiaľ ide o pracovníkov, ktorí nie sú civilnými zamestnancami verejnoprávnych orgánov, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
2. Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 12. januára 2006

vo veci C-139/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Kvalita okolitého ovzdušia — Stanovenie limitných hodnôt)

(2006/C 60/08)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-139/04, ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 15. marca 2004, Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Valero Jordana a R. Amorosi, splnomocnení zástupcovia) proti Talianskej republike (v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca), Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: J.-P. Puissechet, vo funkcii predsedu šiestej komory, sudcovia S. von Bahr a A. Borg Barthet (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil 12. januára 2006 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Talianska republika si tým, že Komisii Európskych spoločenstiev nedodala za rok 2001 všetky požadované informácie týkajúce sa látok regulovaných smernicou Rady 1999/30/ES z 22. apríla 1999 o limitných hodnotách oxidu siričitého, oxidu dusičitého a oxidov dusíka, tuhých znečisťujúcich látok a olova v okolitom ovzduší, ako to stanovuje článok 11 ods. 1 písm. a) body i) a ii), ako aj písm. b) smernice Rady 96/62/ES z 27. septembra 1996 o posudzovaní a riadení kvality okolitého ovzdušia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 11 smernice 96/62 v spojení s článkom 4 ods. 1 tejto smernice, ako aj so smernicou 1999/30 a článkom 1 rozhodnutia Komisie 2001/839/ES z 8. novembra 2001 ustanovujúceho dotazník, ktorý sa má používať pri podávaní správ o hodnotení kvality ovzdušia podľa smerníc Rady 96/62 a 1999/30.
2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.